

**ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА**

**61.
МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
11.03-27.03.2022
РУСЕ, БЪЛГАРИЯ**

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

**61.
INTERNATIONAL FESTIVAL
11.03-27.03.2022
RUSE, BULGARIA**

**RUSE MUNICIPALITY
MINISTRY OF CULTURE**

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

61. Международен фестивал МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

Русе, 11 – 27 март 2022

РУСЕНСКА ФИЛХАРМОНИЯ

Диригент
ИВО ВЕНКОВ

Солист
БОБИ КОСТАДИНОВ виолончело

Регионална библиотека
"Любен Каравелов" - Русе

120000890879

23.03. сряда, 19 ч.
Доходно здание

491/12

ПРОГРАМА

I.

ПЪОТР ИЛИЧ ЧАЙКОВСКИ
(1840 – 1893)

Вариации на тема *Рококо*
за виолончело и оркестър оп. 33
1877

II.

Симфония №5, оп. 64, ми минор
1888

Andante. Allegro con anima
Andante cantabile
Allegro moderato
Finale. Andante maestoso

15 декември 1876, Пьотр Илич Чайковски в писмо до брат си: *Пиша вариации за Cello solo с оркестър.*

18 ноември 1877, Москва, в-к *Глас*: *Пиесата за виолончело на г-н Чайковски, с прелестния акомпанимент на оркестъра, е най-новото произведение на композитора и публиката го прие с огромно удоволствие.*

Вариациите са посветени на известния виолончелист, професор в Московската консерватория В. Ф. Фитценхаген – първият изпълнител на творбата. Направил известни корекции във виолончеловата партия, той става автор на редакция, изпълнявана с успех и до днес. Вариациите са може би първият сериозен опит на Чайковски да се обърне към духа на класицизма, опитвайки се сякаш да открие родство между тънката и крехка меланхолия на романтизма и изящната естетика на галантния 18. век.

Концертно-виртуозната, широка, напевна и грациозна главна тема той условно нарича *рококо*, пращайки асоциации към разпространения през 18. век стил в европейското изкуство. Вариациите са изградени върху принципа на контраста. Всяка от тях е завършена художествена миниатюра с ювелирен характер – френозно-напевен, безметежно-радостен, задушевно-лиричен, грациозно-танцуваден, блестящо-виртуозен. Единството и целостта създава нееднократно повтарящият се в оркестъра рефрен. *Вариациите на тема рококо са една от най-светлите творби на Чайковски. В тях звучи обаянието на приветливо срещащата света душа на композитора, а виртуозността отстъпва пред поезията.* (Борис Асафиев)

Известни са три редакции на творбата – първоначално авторският вариант за виолончело и пиано (1876) и две редакции на първия ѝ изпълнител – виолончелистът Фитценхаген (1876, 1878), върху които през 1889 е направена и оркестровата партитура. Чайковски нееднократно дирижира творбата си, а последното ѝ представяне прави няколко месеца преди смъртта си на 16 януари 1893, в концерт на Симфоничния оркестър на Одеса с чешкия виолончелист В. Ф. Алоиз.

Десет години след написването на *Вариациите*, завършвайки един уморителен и напрегнат сезон на гастроли в Европа, Чайковски, заселвайки се във Фро-

ловское, стига до идеята за нова **симфония**. Започната на 15 май и завършена на 14 август 1888, тя звучи за първи път под диригентството на автора на 5 ноември в Петербург. *Трудно е да се каже сега каква излезе моята симфония в сравнение с другите и особено с „нашата“.*

Между любимата му *наша (Четвърта)* и новата има някаква естествена близост, макар че ги делят близо 10 години. И това не е случайно. Композиторът изпитва особено задоволство след написването на Четвъртата симфония. *Струва ми се, че това е моето най-хубаво симфонично произведение!*, четем в писмо до Надежда фон Мек. Темата ѝ е не само находка за Чайковски. Тя отключва един изключително силен и богат философски пласт в творчеството му. Следващата, Пета симфония, е всъщност едно ново връщане към Темата. В бавното встъпление отново се появява онази съсредоточено-мрачна *тема на съдбата*, която се намесва активно в цялостната драматургия на композицията; отново изпълнени с проникновена искреност лирични епизоди се редуват с омиротворени музикални визии (Втора и Трета част). И все пак Петата симфония внушава като че ли и нещо повече, което няма да открием в Четвъртата. Финалът, независимо от химническият сблъсък и фанфарен патос, носи едно скрито екстатично напрежение, странно усещане за съдбовност и предчувствия, водещи към трагедийността на последната, Шеста симфония.

Иво Венков е роден в Русе, един от най-оживените музикални центрове в България. Учи пиано, теория на музиката и оркестрово дирижиране в Софийската консерватория. През 1995 дирижира две камерни опери на Георги Костов и е назначен за диригент в Държавна опера – Варна, където дебютира с операта на Бизе *Ловци на бисери*. Със Софийския симфоничен оркестър изпълнява различни вокални и симфонични произведения и дирижира концерти в Италия, Гърция, Югославия, Япония, Испания. През януари 1996 завършва оркестрово дирижиране с отличие.

Година по-късно постъпва във Висшето училище за музика и изпълнителски изкуства във Виена и Грац (Австрия), където завършва обучението си. През 1998 прави своя дебют в Белгия с няколко оперетни поста-

новки и като гост-диригент на Брюкселския младежки оркестър. През септември същата година той е назначен за диригент на Младежкия оркестър на Антверпен. Дирижира Оркестъра на музея във Франкфурт, Бамбергските симфоници, Residentie Orkest в Хага, Ротердамския филхармоничен оркестър, Фламандския радиооркестър. Работи като асистент на Валтер Велер на *De Filharmonie* и прави гастроли с Фландърския симфоничен оркестър. С Фламандския радиооркестър записва композицията *Ensoriana* от Жул Стренс за компактдиска *Bonjour Monsieur Ensor*.

През май 2004 печели втора награда от конкурса за диригенти *Густав Малер*, организиран от Бамбергските симфоници. През септември същата година печели и първа награда на диригентския конкурс на сър Георг Шолти във Франкфурт с изпълнение на *Морето* от Дебюси. В настоящия момент Иво Венков е гост-професор по оркестрово дирижиране в Кралската консерватория в Антверпен.

Боби Костадинов е роден в Лайпциг през 1999. Свири на виолончело от 7-годишен. Свен Шрайбер е първият му учител по виолончело в Лайпцигското музикално училище *Йохан Себастиан Бах*. След това влиза в класа за насърчаване на млади таланти на Анна Нибур. От октомври 2017 учи при професор Питър Брунс в Лайпцигското училище Феликс Менделсон Бартолди.

Носител е на общо четири федерални първи награди от Националния конкурс *Jugend musiziert* в различни категории. Неговият дует със сестра му Диана Костадинова печели конкурса *Феликс Менделсон Бартолди* за млади музиканти. Освен това е удостоен с две специални награди на *Deutsche Stiftung Musikleben*, специалната награда на *Hummel-Society* във Ваймар. Печели и наградите на фондация *Ingeborg Fahrenkamp-Schäffler*, на Централногерманската младежка музикална награда на фондация *Холгер Копе* и наградата *EMCY*. От септември 2016 дуото е стипендиант на фондация *Юрген Понто* и на *Deutsche Stiftung Musikleben*. В последвалото състезание *WESPE* дуото получава специалната награда в категорията *Ostracized Music*. Дуетът е награден и със спонсорска награда на Фондацията *Ференц Лист* във Ваймар.

От 2014 до 2017 Боби Костадинов и неговите ансамбли печелят четири поредни награди от конкурса *Музика от общности* в Саксония. Участва няколко пъти и в *MDR* и свири два пъти на летния музикален фестивал на *MDR*.

От 2013 до 2018 Боби Костадинов свири в Младежкия симфоничен оркестър на Лайпциг, където е и първи соло виолончелист. През 2017 изпълнява с този оркестър като солист Концерта за виолончело от Антонин Дворжак в залата на *Гевандхаус* в Лайпциг, в Будапеща и на фестивала Вахау.

Акцент през март 2017 е изпълнението на Тройния концерт от Бетовен с неговото трио и *Bergische Symphoniker*. Като стипендиант на *Deutsche Stiftung Musikleben* Боби свири на виолончело от Michael Stürzenhofecker, *Cully* 2012 от немския фонд за музикални инструменти. През 2021 печели и втора награда от конкурса на Фондация *Алегра* в Русе, България.

Русенският филхармоничен оркестър е създаден през 1948 от именития български диригент и композитор Константин Илиев. От своето основаване до 1999 оркестърът е самостоятелна културна организация. Особено значение в биографията му имат реализациите на такива крупни художествени проекти като първата в България оригинална версия на *Матеус пасион* от Бах, ораторията *Раят и Пери* от Шуман, кантатите *Иван Грозни* и *Александър Невски* от Прокофиев, Симфония №13 от Шостакович, *Годишните времена* от Хайдн, *Песен за земята* от Малер, българските премиери на творби от Р. Щраус, П. Хиндемит, О. Месиен, И. Стравински, Г. Канчели, Р. Шchedрин, В. Лютославски, Л. Бърнстейн, както и световните премиери на произведения от българските композитори П. Владигеров, Л. Пипков, К. Илиев, В. Казанджиев, К. Кюркчийски, Е. Табаков и др. Изключително събитие в историята на състава е съвместната му работа с Дмитрий Шостакович и авторската премиера на неговия Втори клавирен концерт през 1958.

Значителен принос за развитието и израстването на оркестъра имат българските диригенти К. Илиев, Е. Караманов, Д. Петков, С. Попов, И. Темков, А. Владигеров, А. Найденов, Е. Табаков, Р. Байраков, А. Измирлиев, Ц. Делибозов, Г. Димитров и редица

диригенти и солисти от класата на К. Мазур, К. Цеки, Е. Светланов, В. Гергиев, С. Рихтер, Р. Керер, И. Ойстрах, Л. Коган, С. Акардо, Р. Ричи, В. Спиваков, Ф. Петраки, Р. Коен и др.

Оркестърът е инициатор и основател на значими за българската музикална култура проекти като Международния фестивал *Мартенски музикални дни* и първия в България филхармоничен фестивал *Зимни музикални вечери*. Участва в международните фестивали *Мартенски музикални дни*, *Софийски музикални седмици*, *Варненско лято*, както и на такива големи международни форуми като Берлинския музикален фестивал и *Сиенски музикални седмици*, където сътрудничи с Ф. Ферара, К. М. Джулини, Г. Рождественски, К. Ричарели, Б. Белкин, Ю. Башмет и др.

Осъществява турнета в Германия, Полша, Австрия, Швейцария, Италия, Румъния, Испания и Франция. Притежава записи в БНР, БНТ и Берлинското радио. Реализира серия от компактдискове за *Форлан* (Франция) и *Виена Модерн Мастерс* (Австрия).

След учредяването на Оперно-филхармоничното дружество – Русе през 1999, Русенският филхармоничен оркестър изпълнява успешно новите си задачи като оперно-симфоничен оркестър и поддържа богат оперен репертоар с творби от Верди, Пучини, Бизе, Белини, Доницети, Шостакович и др. Участва в оперните фестивали на о. Родос (Гърция), о. Палма де Майорка (Испания) и Солотурн (Швейцария), осъществява серия от гастроли в Германия, Белгия, Испания и Португалия, Франция и Швейцария.

През 2010 Дружеството е преобразувано в Държавна опера – Русе.

През 2014 Русенският филхармоничен оркестър при Държавната опера получава престижната награда *Кристална лира* за участието си в 54. МФ Мартенски музикални дни.

От юли 2021 големият български диригент Емил Табаков е назначен за Почетен диригент на Държавна опера – Русе.

Програмата подготви
Мария Дуканова

A1 оверпраз D DUNAV TOURS

Dunav Plaza
where the city meets the river

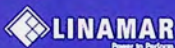

ОБЩИНСКИ
ПАЗАРИ
ЕООД

DunaRit

НОРД ПЛАН ООД

BuK Русе

НАЦИОНАЛЕН ЦЕНТЪР ПО КАЧЕСТВОТО
„Проф. Васил Стайков“ - Русе

RUSE
ART
GALLERY

БЪЛГАРСКО НАЦИОНАЛНО РАДИО
БНР

БЪЛГАРСКА
НАЦИОНАЛНА
ТЕЛЕВИЗИЯ

BULGARIAN
NATIONAL
TELEVISION

www.bta.bg

